

Bn / 4029/106 389

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.: 14/9537

Bundel nr.:

In de zaak van :

1/ _____, KBO met
vennootschapszetel te

2/ _____ KBO met vennootschapszetel te

3/ _____ KBO met vennootschapszetel te

4/ _____, KBO met vennootschapszetel te

5/ _____ KBO met
vennootschapszetel te

Samen optredende in tijdelijke handelsvennootschap _____, met
zetel te _____ (zonder nummer) te

Eisers, vertegenwoordigd door mr. De Preter advocaat met kantoor te 1000
Brussel, Keizerslaan 3.

TEGEN

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten
verzoek van de Vlaamse Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordening en Sport, Phoenixgebouw te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19.

Verweerster, vertegenwoordigd door mr. Coopman loco ~~mr. Tollenaere~~ advocaat
met kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128.

WORDT DE VOLGENDE BESCHIKKING VERLEEND.

I. PROCEDURE

Er werd kennis genomen van het dossier van rechtspleging, waaronder:

- de dagvaarding van 4 april 2014,
- de conclusies en stukken van de partijen.

Op de openbare terechtzitting van 2 juni 2014 werden partijen gehoord bij monde
van hun advocaat en werden de stukkenbundels neergelegd, waarna de debatten
gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

VRUGGESTELD VAN
EXPEDITIERECHT
art. 792 GW-260/2° Web.Reg.

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

De artikelen 2, 24, 30, 33, 34, 36, 37, 40, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zijn nageleefd.

Bundel nr.:

II. FEITEN EN ANTECEDENTEN

Voorliggende procedure heeft betrekking op een terrein gelegen te
(zonder nummer), , kadastraal bekend,
afdeling

Op 12 februari 2010 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de eisende partij voor technische werkzaamheden voor het bouwen van een sluis met toebehoren in de in het verlengde van het

Op 18 februari 2014 gaat de heer verbonden aan het Agentschap Inspectie RWO, samen met mevrouw Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur, mevrouw Wooninspecteur en de heer technicus bij hetzelfde agentschap en met ondersteuning van inspecteurs bij de havenpolitie ter plaatse.

Er wordt een proces-verbaal opgesteld waarin wordt gesteld dat er zonder vergunning drie sites van containers werden geplaatst die gebruikt worden voor het huisvesten van arbeiders. De containers zijn eigendom van en geplaatst door

De eerste site bestaat uit 32 metalen containers die worden aangewend voor het huisvesten van (ongeveer 50 personen). staat in voor de huisvesting van deze arbeiders.

De tweede site bestaat uit 36 gelijkaardige containers als de eerste site, die gebruikt worden voor de huisvesting van arbeiders (ongeveer 40 à 50 personen). staat in voor de huisvesting van deze arbeiders.

De derde site bestaat uit één rij van 13 metalen containers die gebruikt zouden worden voor het huisvesten van de werknemers van de firma Dit zou een onderaanneming zijn van

Ter plaatse wordt een mondeling bevel tot onmiddellijke staking gegeven. Tevens wordt een schriftelijk bevel tot onmiddellijk staking aangebracht, vermeldend :

"De staking werd bevolen ten aanzien van handelingen en wijzigingen, meer bepaald ten aanzien van het bewonen van de containers:

Het bewonen van de containers is strafbaar, deze gebruiksdaden zijn in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het

(Fase I en omgeving). Er is sprake van opeenvolgende actieve gebruiksdaden in strijd met het voorschrift, verbonden door eenheid van opzet. Zonder het stakingsbevel zal het voortgezet misdrijf ook in de toekomst worden voortgezet, zodat het

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

Bundel nr.:

stakingsbevel het voortzetten van het misdrijf en het plegen van nieuwe misdrijven zal voorkomen.

Deze handelingen ressorteren ruimtelijke implicatie, in die zin dat het een rechtstreeks gevolg is van de doorgevoerde vergunningsplichtige functiewijziging van categorieën 'handel, horeca, kantoorfunctie en diensten' en 'industrie en ambacht' naar 'wonen'."

Het stakingsbevel wordt op 25 februari 2014 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Er wordt uitdrukkelijk vermeld dat de staking werd gelast van het bewonen van de containers.

Het proces-verbaal van vaststelling met stakingsbevel en de bekrachtigingsbeslissing worden bij brief van 25 februari 2014 overgemaakt aan de Inspectie RWO te Brussel, de politiezone het college van burgemeester en schepenen en het parket van de procureur des Konings.

Het proces-verbaal met de bekrachtigingsbeslissing wordt met aangetekende brief met ontvangstbewijs van 25 februari 2014 overgemaakt aan

en

Bij brief van 5 maart 2014 deelt het Agentschap Inspectie RWO mee :

"Ter verduidelijking van het stakingsbevel dat mijn Agentschap dd. 25/2/2014 heeft uitgevaardigd, deel ik u mee dat ENKEL het bewonen van de containers door het stakingsbevel is gevat.

De andere werken aan de sluis mogen, conform de verkregen vergunningen, verder uitgevoerd worden."

Bij exploit van 4 april 2014 vraagt de eisende partij om te zeggen voor recht dat het stakingsbevel opgeheven is.

III. DE VORDERING

Blijkens het beschikkend gedeelte van haar conclusies vraagt eisende partij:

- om te zeggen voor recht dat het stakingsbevel bevolen op 18 februari 2014 door , en bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op 25 februari 2014, opgelegd voor feiten gepleegd te , opgeheven is,
- dit bij vonnis uitvoerbaar niettegenstaande elk rechtsmiddel,
- met veroordeling van het Vlaams Gewest tot de gedingkosten, begroot op 349,65 € (dagvaarding en rolstelling).

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

Blijkens het beschikkend gedeelte van haar laatst neergelegde conclusies vraagt verwerende partij om de vordering van eisende partij af te wijzen als ontvankelijk maar ongegrond, met de kosten ten laste van de eisende partij.

Bundel nr.:

IV. BEOORDELING

A. Het toetsingskader van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg

Artikel 6.1.47, laatste lid van de Vlaamse Codex – Ruimtelijke Ordening (hierna afgekort als VCRO) voorziet dat de betrokkene aan wie de onmiddellijke staking van de werken werd opgelegd, in kort geding de opheffing van de maatregel kan vorderen tegen het Vlaamse Gewest. De vordering wordt gebracht voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in het ambtsgebied waarvan het werk en de handelingen werden uitgevoerd.

Het werk en de handelingen situeren zich te , zodat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (op moment van dagvaarding nog de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde) territoriaal bevoegd is.

Deze procedure verloopt zoals in kort geding. Het is geen gewoon kort geding ~~aangezien de voorzitter uitspraak doet over de grond van de zaak, namelijk over de vraag of het bevel terecht werd gegeven en bekrachtigd.~~

De voorzitter toetst bij de vordering tot opheffing het bekrachtigde stakingsbevel op zijn interne en externe wettigheid, en onderzoekt of het strookt met de wet dan wel of het op machtsoverschrijding of machtsafwending berust.

De controle van de externe wettigheid houdt louter in dat de regelmatigheid van het bekrachtigde stakingsbevel wordt onderzocht. De controle van de interne wettigheid betreft de motieven, de inhoud en het doel van het stakingsbevel.

Ter terechtzitting van 2 juni 2014 bevestigden beide partijen bij monde van hun advocaat dat er zich geen problemen aandienen inzake de externe wettigheid van het bekrachtigde stakingsbevel, vaststelling die de rechtbank bijtreedt, zodat zich hierna nog de controle van de interne wettigheid opdringt, met name het antwoord op de vraag of het bekrachtigde stakingsbevel terecht werd gegeven.

B. Ten gronde

Op basis van de hierna uiteengezette redenen acht de voorzitter van de rechtbank het verzoek tot opheffing van het stakingsbevel gegrond.

Aangezien (elk van) de hierna uiteengezette redenen volstaan om te beslissen tot gegrondheid van de vordering tot opheffing dienen eventueel nog andere gronden niet verder te worden onderzocht.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

1. Toepasselijkheid van artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010

Partijen discussiëren over de al dan niet toepasselijkheid van artikel 7.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S., 10 september 2010), hierna ook het 'Vrijstellingsbesluit' genoemd.

Eisende partij stelt dat ingevolge de toepasselijkheid van dit artikel geen vergunning nodig was voor de door het stakingsbevel geviseerde handelingen, met als gevolg dat er van een inbreuk geen sprake kan zijn. Zij stelt dat het plaatsen van de tijdelijke verblijfgelegenheden, en a fortiori het bewonen ervan, vrijgesteld is van vergunning.

Verwerende partij betwist de toepasselijkheid van artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit.

Voormeld artikel bepaalt : *"Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor tijdelijke handelingen nodig voor de uitvoering van vergunde werken, als die handelingen plaatsvinden binnen de werkstrook die afgebakend is in de stedenbouwkundige vergunning."*

De onenigheid tussen partijen op dit punt gaat over de omschrijving "nodig voor" in de bepaling "tijdelijke handelingen nodig voor de uitvoering van vergunde werken". Over andere toepassingsvoorwaarden (andere dan de omschrijving "nodig voor") voeren partijen geen discussie, zodat de rechtbank aanneemt dat de andere toepassingsvoorwaarden in deze niet ter discussie staan.

Eisende partij acht de huisvesting van arbeiders voor de betrokken werf 'nodig' in de zin van artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit. Zij wijst er onder andere op

- dat het gaat om een bijzonder grootschalig werk dat uitgevoerd wordt in een gebied dat afgezonderd is van grote woongebieden,
- dat het gaat om buitenlandse arbeiders die specifiek voor deze werken naar België komen,
- dat er in het licht van de aard, de omvang en de ligging van de werf geen redelijke alternatieven zijn, onder andere aanhalende dat er in de buurt geen hotels beschikbaar zijn voor dergelijke grote groepen over een dergelijk lange periode, dat een hotelkamer minder geschikt is ingevolge de afwezigheid van gemeenschappelijke lokalen, ...

Verwerende partij daarentegen acht het verblijf door de arbeiders op de werfzone geenszins 'nodig' (in de zin van artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit) om de vergunde werken te kunnen uitvoeren. Zij meent dat de eisende partij een veel te ruime invulling geeft aan artikel 7.1. Zij stelt onder andere dat in hoofde van eisende partij louter financiële redenen spelen voor het niet-benutten van de

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

Bundel nr.:

beschikbare alternatieven (zie onder andere pag. 9 van haar conclusies: "De enige argumenten die worden geformuleerd kwamen volgens de concludent neer op een financieel plaatje.").

Bij gebreke aan een juridische definiëring in het Vrijstellingsbesluit van het begrip "nodig", interpreteren partijen dit begrip als volgt :

- eisende partij, verwijzend naar Van Dale Woordenboek : "door de behoefte vereist"
- verwerende partij, verwijzend naar Van Dale Woordenboek online : "wat niet gemist kan worden"

Zelfs indien beide omschrijvingen onderlinge nuanceverschillen zouden kennen, is het voor de rechtbank in ieder geval duidelijk dat "nodig voor" als minder stringent moet worden geïnterpreteerd dan "noodzakelijk" of "strikt noodzakelijk". Naast de term "nodig voor" in artikel 7.1 maakt het Vrijstellingsbesluit elders (de artikelen 2.1.9°, 3.1.8°, 5.2.3° en 11.7) immers melding van "strikt noodzakelijk". Het Vrijstellingsbesluit maakt dus duidelijk een onderscheid tussen "nodig" enerzijds en "strikt noodzakelijk" anderzijds. Waar "strikt noodzakelijk" duidt op de afwezigheid van enige andere mogelijkheid, moet bijgevolg worden aangenomen dat "nodig voor" in de zin van het Vrijstellingsbesluit geen dergelijke gestrendheid (met name de uitsluiting van elke andere mogelijkheid) vereist.

De rechtbank interpreteert het "nodig voor" vermeld in artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit dan ook in die zin dat er een uitermate verantwoorde band moet zijn tussen het verblijf van werknemers op de site enerzijds en de uitvoering van de werken waarvoor op die werknemers beroep wordt gedaan anderzijds, evenwel zonder de vereiste dat geen enkele andere oplossing meer zou voorliggen.

Uitgaande van die interpretatie is de rechtbank van oordeel dat in deze dergelijke verantwoorde band voorligt. De combinatie van concrete factoren maakt een andere praktische oplossing misschien niet onmogelijk maar dan toch minstens uitermate moeilijk :

Buitenlandse werknemers (een 50-tal arbeiders, 40 à 50 arbeiders, ...) komen specifiek voor deze werf naar België. Om het sociaal welbevinden van deze arbeiders te garanderen, is het aangewezen om hen zoveel als mogelijk samen te huisvesten.

De werf is gelegen midden in een afgelegen industriegebied/Zeehavengebied. In de 'nabijgelegen' dorpen en zijn geen voorzieningen die een passende en verantwoorde opvang van dergelijke aantallen arbeiders toelaten. Andere kernen (, ...) liggen al op vrij ruime afstand van de werf, en ook daar dienen zich niet onmiddellijk accommodaties aan die een geconcentreerde huisvesting van dergelijke groepen toelaten.

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

Bundel nr.:

En indien de arbeiders toch her en der verspreid zouden worden gehuisvest – wat om bovenvermelde redenen van sociale cohesie niet aangewezen is – ontstaat uiteraard een logistiek vervoersprobleem.

Een verblijf van die specifieke arbeiders op de werf - op de wijze waarop dit door eisende partij georganiseerd werd (met slaapkamers, keukeninfrastructuur, sanitaire voorzieningen, ontspanningsruimten,...) – moet dan ook aanzien worden als een maatregel die bedrijfseconomisch zeer sterk voor de hand ligt. Alternatieven – voor zover die in principe mogelijk zouden zijn - geven tal van nadelen, zowel op bedrijfseconomisch vlak als voor de betrokken arbeiders zelf.

De arbeiders zelf zijn uiteraard "*nodig voor*" de uitvoering van de vergunde werken. En hun huisvesting op de werf is "*nodig*" om de arbeidsactiviteiten op een (voor eisende partij) bedrijfseconomisch en (voor de desbetreffende arbeiders) sociaal verantwoorde wijze te organiseren. Dit maakt dat de huisvesting op de werf kan aanzien worden als *nodig voor de uitvoering van de vergunde werken*.

De voorzitter van de rechtbank ziet dan ook een uitermate verantwoorde band tussen het verblijf van werknemers op de site enerzijds en de uitvoering van de werken waarvoor op die werknemers beroep wordt gedaan anderzijds.

Trouwens, blijkbaar ziet de verwerende partij geen probleem in de aanwezigheid van werfketen/werfcontainers waarin, bij wijze van voorbeeld

- (1) arbeiders lunchen,
- (2) of administratieve taken vervuld worden of vergaderingen plaatsvinden.

Ook voor dergelijke activiteiten zijn er – in principe – steeds alternatieven denkbaar die vermijden dat de werf door daartoe bestemde constructies wordt ingenomen:

- (1) Mits organisatie van passend transport en het aanwenden van bestaande accommodaties kan men arbeiders elders laten lunchen, waardoor specifieke daartoe bestemde werfketen niet dienen te worden geplaatst,
- (2) Vergaderingen of administratieve taken kunnen – mits de nodige praktische ingrepen en het voorzien van een goede bereikbaarheid – elders plaatsvinden.

Blijkbaar worden dergelijke constructies door verwerende partij wél probleemloos aanzien als "*nodig voor*" de uitvoering van de vergunde handelingen. Nochtans zijn ook voor die handelingen – in principe en mits het voorzien van financiële middelen – alternatieven beschikbaar die toelaten het terrein te vrijwaren van de inname van daartoe bestemde constructies.

Conclusie : Eisende partij beroept zich terecht op artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit. Voor de oprichting van de in het stakingsbevel omschreven

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

verblijfsconstructies was geen vergunning nodig. Er is bijgevolg geen inbreuk, en er was – bij gevolg – geen afdoende reden voor een stakingsbevel.

Bundel nr.:

2. (Ondergeschikt) Stakingsbevel kan niet worden opgelegd

Ook in de veronderstelling dat de door eisende partij opgerichte constructies vergunningsplichtig zouden zijn, moet de rechtbank op basis van navolgende overwegingen concluderen dat geen stakingsbevel kon worden opgelegd.

a.

Het bekrachtigde bevel betreft de staking van *"het bewonen van de containers"*.

- zie de laatste pagina van het bevel : *"Omvang staking : De staking werd bevolen ten aanzien van handelingen en wijzigingen, meer bepaald ten aanzien van het bewonen van containers."*
- zie de bekrachtigingsbeslissing : *"... werd ... de volgende staking gelast nl. Het niet bewonen van de containers"*
- zie de brief van het Agentschap Inspectie RWO van 5 maart 2014 : *"Ter verduidelijking ... deel ik u mee dat ENKEL het bewonen van de containers door het stakingsbevel is gevat."*

Het stakingsbevel betreft dus duidelijk de stopzetting van 'het gebruik' van de desbetreffende constructies.

Een stakingsbevel tot stopzetting van 'het gebruik' van een gebouw dat werd opgericht zonder vergunning kan slechts worden opgelegd indien het gebruik vergunningsplichtig is. (zie ook : Cass., 8 februari 2013, *TROS-Nieuwsbrief* 2013, afl. 4, 3)

Welnu, de artikelen 4.2.1. 5° c) VCRO en 6.1.1, 1ste lid, 1° VCRO stellen enkel strafbaar het gewoonlijk gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, dit is het herhaaldelijk plaatsen van dergelijke inrichtingen op een stuk grond, maar niet het gebruik van deze inrichtingen als dusdanig.

(zie ook : Cass., 24 oktober 2013, *TROS-Nieuwsbrief* 2014, afl. 1, 9; Gent, 14 februari 2014, 2007/AR/841.)

Waar het bekrachtigde stakingsbevel specifiek *"het bewonen"* viseert, en waar dit bewonen op zich niet kan aanzien worden als het gewoonlijk gebruiken van een grond in de zin van artikel 4.2.1. 5° VCRO, kon dit stakingsbevel niet worden opgelegd.

Het feit dat artikel 6.1.47, 1ste lid VCRO bepaalt dat de staking kan worden bevolen van een *"gebruik"* dat een inbreuk uitmaakt in de zin van artikel 6.1.1 VCRO doet hieraan geen afbreuk. De omschrijving *"gebruik"* in artikel 6.1.47

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

VCRO slaat immers op een overtreding die een miskening inhoudt van artikel 4.2.1.5° VCRO, dat handelt over het "gewoonlijk gebruiken van een grond" en niet op het gebruik van de inrichting als dusdanig. (zie ook : Gent, 8 februari 2013, *TROS-Nieuwsbrief* 2013, afl. 4, 14)

Bundel nr.:

b.

Het stakingsbevel is een preventieve maatregel. Dit maakt dat een stakingsbevel niet meer regelmatig kan worden opgelegd nadat de werken voltooid zijn, aangezien het bevel op dat ogenblik niet meer kan bijdragen tot enige preventie.

zie ook en vergelijk :

- Voorz. Gent, 24 mei 2012, *R.A.B.G.*, 2012, afl. 16, 1104, met noot van SNAUWAERT, J., "Geen staking van een bestaand gebruik", *R.A.B.G.*, 2012, afl. 16, 1110 : Ook de ingebruikname van een illegaal opgerichte constructie doet zich op één welbepaald ogenblik voor. Het verdere gebruik dat daarop volgt maakt geen actieve handeling uit, ook al vertoont het enige continuïteit. Uit het preventieve karakter van het stakingsbevel vloeit dus voort dat het slechts kan worden aangewend om een illegale ingebruikname die in uitvoering is te stoppen, dan wel om de ingebruikname van een illegaal opgericht goed te voorkomen. Zodra de ingebruikname voltooid is, kan het stakingsbevel geen preventieve rol meer vervullen. Evenmin kan het verdere gebruik dat van de constructie wordt gemaakt, worden stilgelegd.
- Gent, 14 juni 2013, *T.G.R.* 2013, 311 : De staking van de uitbating van reeds opgerichte constructies kan geen preventief karakter vertonen.

In deze waren de verblijfgelegenheden al geplaatst, zodat het stakingsbevel geen verdere misdrijven voorkomt.

c.

Verwerende partij beroept zich nog op het argument dat het bevel tot staking van het gebruik verhindert dat een overtreding wordt verdergezet.

Ook op dit punt kan verwerende partij niet gevolgd worden.

De term "voortzetten" zoals voorzien in artikel 6.1.1. lid 1, 1° VCRO heeft betrekking op de handelingen die door artikel 4.2.1 of 4.2.15 als zodanig gevisieerd worden en is op zich niet van aard om door deze bepalingen niet gevisieerd gebruik ervan strafbaar te maken. (zie ook : Gent, 14 februari 2014, 2007/AR/841)

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

V. DE PROCESKOSTEN

Bundel nr.:

Bij toepassing van artikel 1017, 1ste lid Gerechtelijk Wetboek dient verwerende partij als "*in het ongelijk gestelde partij*" te worden verwezen in de gedingkosten.

Onder verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 25 april 2013 vordert eisende partij geen rechtsplegingsvergoeding lastens verwerende partij. De aan eisende partij toekomende gedingkosten blijven dan ook beperkt tot de kosten van dagvaarding.

VI. DE GEVRAAGDE UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

Eisende partij vraagt om het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Artikel 6.1.47 laatste lid VCRO bepaalt dat de bepalingen van Boek II, Titel VI van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn op de inleiding en de behandeling van de vordering.

Hieronder ressorteert artikel 1039 van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat de beschikkingen in kort geding van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad zijn.

Deze van rechtswege uitvoerbaarheid bij voorraad geldt dus ook voor huidig vonnis, ook al wordt uitspraak gedaan over de grond.

OM DEZE REDENEN

Wij, K. D'Hondt, rechter in de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, bij wettig belet van de Voorzitter, waarnemend afdelingsvoorzitter, ondervoorzitters en ouder benoemde rechters, bijgestaan door De Decker W., griffier, recht sprekende zoals in kort geding en op tegenspraak,

- verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk en gegrond,
- zegt voor recht dat het stakingsbevel op 18 februari 2014 door bevolen en op 25 februari 2014 door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd, opgelegd voor feiten gepleegd te **opgeheven is,**
- verwijst HET VLAAMS GEWEST in de kosten van het geding, langs de zijde van de eisende partij begroot op 349,65 € dagvaardingkosten,
- zegt dat huidig vonnis uitvoerbaar is bij voorraad.

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 16 JUNI 2014

AR 14/955/A

Rep. nr.:

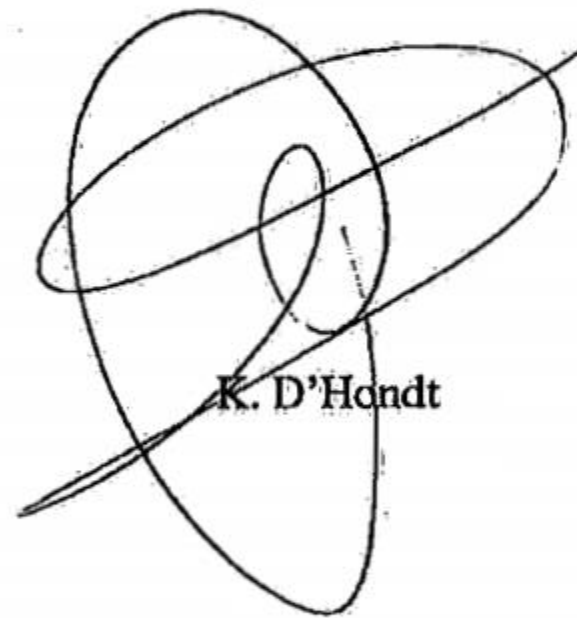
Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van **ZESTIEN JUNI
TWEEDUIZEND VEERTIEN**

Bundel nr.:

Aanwezig: de heer K. D'Hondt, rechter,
Mevr. W. De Decker, griffier,

W. De Decker

K. D'Hondt